

Alexandri", într-un spectacol agreabil, în care se remarcă interpreții Cristina Ciubotaru, Ion Agachi, Ortansa Stănescu și alții. *Frant, ursul polar*, adaptare (după Cezar Petrescu) de Constantin Brehnescu — care semnează și regia — aduce pe scenă farmecul cunoscutei povestiri. Toate spectacolele ieșenilor îmbină într-o manieră proprie jocul actorilor cu jocul păpușilor, ceea ce conferă un caracter specific stilului interpretativ, ingenios și dinamic, al acestor entuziaste trupe.

Spectacole demne de stîmă au prezentat teatrele de păpuși din Baia Mare (*Patria*), din Botoșani (*Soarele furat* de M. Asenov), precum și Teatrul „V. I. Popa” din Birlad (*Cocoșelul neascultător* de Ion Lucian). Au

impresionat și eforturile făcute de unii elevi din Iași (Școala generală nr. 25), din Brașov (Școala generală nr. 15), din Popriceni și din București (Liceul industrial nr. 28), care au prezentat bune spectacole cu sau fără păpuși; de asemenea, micii spectatori din Iași și-au aplaudat cu dărnicie pe artiștii din Arad și Cluj-Napoca, pentru recitalurile lor de pantomimă și marionete.

Simpozionul a întrunit specialiști din domeniul pedagogiei și psihologiei, sociologi, oameni de teatru și spectatori, care au dezbătut cu reală aplicație tema amintită.

Ștefan Oprea

Oaspeți de peste hotare

TEATRUL „LARIFARI” DIN HALLE

Duioasa și cruda legendă a Genovevei

Că spîta păpușarilor împătimiti n-a pierit, că „Minnensünger” mai există și în secolul XX, că și astăzi copiii și „oamenii mari” mai „varsă lacrimi”, înduioșați de nefericirea devotatei soațe, blonda Genoveva de Brabant, ne-a convins fermecătorul spectacol al păpușarului german Frieder Simon din Halle. El face parte din familia „artiștilor totali” (oare,

sînt ei, cu adevărat, „o specie” pe cale de dispariție?). Împreună cu soția sa, Barbara Simon, cu întreaga „avere” într-un geamantan (păpuși, scenă, recuzită), colindă lumea și-i încintă pe toți cu arta sa.

Teatrul „Larifari” din Halle („Original Kunstfiguren und Caspertheater”) reînvie piese tradiționale din tezaurul legendelor germane din sudul țării. Minuitor și cîntăreț, recitator și creator de păpuși, Frieder Simon pare a fi găsit „secretul” apropierii, cu venerație și, totodată, cu o binevoitoare „distanțare”, de universul legendelor medievale. Eroi sînt buri sau răi, blonzi sau oacheși, binele triumfă, iar răul este învins și condamnat.

Reînviată pe minuscula scenă, cu umor (miciodată gros), cu prospețime și poezie, înduioșătoare poveste a Genovevei devine, sub ochii noștri, un imn închinat dragostei, credinței în dreptate și adevăr. Limbajul scenei folosește mijloace pe cât de simple, pe atît de expresive: cavalerii intră în scenă în ritmul cadențat al bătăilor

din picior, Casperl (bufonul și „raisonneur”-ul, echivalentul lui Vasilache al nostru, frate bun cu Hans Wurst, Petrușka, Pulcinella sau Polichinelle) stă de vorbă și se împrietenește cu copiii din sală, călăul poate fi „înmuiat” cu ajutorul licorii lui Bachus... Alături de păpuși de mînă, evoluează și figurino stilizate (cerbul), păpuși mecanice (o păsărică), efecte „pirotehnice” împrumutate, dealtfel, din arsenalul teatrului de epocă.

Între acte, modernul trubadur cîntă vechi cîntece populare germane din anul 1600, cu o voce plină, caldă, acompaniindu-se la un instrument vechi, ciudat hibrid de flașnetă și lăută. Dicția sa este admirabilă, cu parfum arhaizant și accente expresive, puternic marcate.

Naivă și înțeleaptă, pură și crudă, luminoasă și sumbră, vechea legendă sentimentală și singeroasă n-a îmbătrînit, reușind să ne miște și să ne facă să zîmbim. Și, aceasta, prin miracolul dăruit de un păpușar din secolul XX.

Ioana Mărgineanu